

Appell under Regnbuemessa i Oslo domkirke

Av Gard Sandaker-Nielsen, leder i Oslo bispedømmeråd og Åpen folkekirke

«Min Gud, min Gud, hvorfor har du forlatt meg?». Det var ordene fra Salme 22 Jesus ropte i desperasjon fra korset før han døde. De samme ordene har dessverre også vært ordene som lesbiske, homofile, bifile og transpersoner har brukt i sin desperasjon etter å finne sin plass i verden. Og jeg har hørt ropene selv. I fra fortvilte søsken i Russland, Ukraina, Moldova og andre land, både fjernt og nært. Og jeg har hørt ropene fra unge og gamle LHBTere i Norge.

Om en uke er det 50 år siden den moderne homokampen startet på baren Stonewall Inn i New York. Neste år er et 70 år siden Det norske forbundet av 48, den første organisasjonen for lesbiske og homofile, ble dannet. Og det er 43 år siden kristne LHBT-ere begynte å feire gudstjenester i Åpen kirkegruppe.

Gjennom historien ha LHBTere funnet sammen i desperasjon, sinne, engasjement og glede. Vi har skapt en bevegelse som har endret samfunnet og som har endret kirken. For gjennom å anerkjenne mangfoldet i skapelsen, har vi blitt et mer menneskelig samfunn og en sannere kirken. Vi forstår enda mer av hva det vil si at Gud faktisk ble menneske i kjøtt og blod. Det er livet selv som har endret kirken.

Jeg har også min historie. Denne våren og sommeren er det 15 år siden jeg opplevde at livet og kjærligheten presset meg ut av skapet. Samtidig ble et engasjement skapt. For at kirken skal anerkjenne at vi som er LHBT+ er like gudeskapt og har like store evner til å elske som alle andre. Og for at vi som er LHBT+ skal forstå at vi ikke må velge mellom å tro og kjærlighet – mellom å være kristen og være tro mot oss selv.

Det er fantastisk å fått lov til å være med på den enorme endringen som har skjedd i kirken. Fra å være utestengt, syndig og skambelagt, til å være velkommen, anerkjent og sett på som en ressurs. Og ikke minst: Alle par er velkommen til vigsel! Fra å være aktivist i Åpen kirkegruppe, har jeg fått tillit som leder i Oslo bispedømmeråd og Åpen folkekirke. Det er nesten ikke til å tro.

I Oslo bispedømme støtter kirken arbeidet for at LHBT skal ha like rettigheter som alle andre. Vi oppfordrer alle som ønsker å jobbe i kirken, til å søke stillinger, uavhengig av hvem du er og hvem du elsker. Og vi har oppfordret menigheter i Oslo, Asker og Bærum til å engasjere seg under Oslo Pride. Vi ønsker at hele befolkningen skal oppleve at kirken tar imot dem med åpne armer, uavhengig av hvem de er og hvem de elsker.

«Natten er omme» var tema for Regnbuemessa i 2007. Det var mer ett forsøk på å være profetisk, enn reell beskrivelse av situasjonen. I profetien har vist seg være sann. I dag er vi mye nærmere morgenen enn vi var i 2007. Men vi er ikke i mål. Derfor må vi ikke sove, men fortsette å arbeide for at kirkedørene ikke skal være stengt for noen og at alle skal oppleve at de er elsket. Og vi skal kjempe for at utviklingen forsetter, for vi er smertelig klar over at ingen seire er vunnet for alltid.

Men i dag er jeg først og fremst stolt, takknemlig og utrolig glad for at kirken har svart på ropet, og forkynner at Gud ikke har forlatt LHBT+, men har skapt og elsker hver eneste en av oss.